

နှလုံးသားကျောက်စက်ရေမျှား

မောင်ဆွေခင်(ပန်းခရမ်းပြာ)

ရသဆောင်းပါးများစုစည်းထုတ်ဝေမှု

လေးကိုတင်၏ အမှာ စာ

နှလုံးသားကျောက်စက်ရေနှင့် အနုပညာဖန်ပြာခွက်

ကျွန်တော်သည် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ နှင့် ရေစက်ရှိသည် ထင်၏။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်လောက်က စိန်ပန်းရိပ်မှ ဆိတ်ဖလူးနံ့သင်းပျံ့သော အရပ်တစ်ပါးသို့ ရောက်လာကြသည့် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား များ နှင့် တွေ့ဆုံခင်မင်ကာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ရသည် ။ ၁၉၈၃-၈၄ ခုနှစ်လောက်ကလည်း စိန်ပန်းရိပ် အောက်မှာ ပင် စစ်ကိုင်းဆောင်၊ ဦးချစ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ လှည်းတန်းနှင့်ခရမ်းပြာ အဆောင်တစ်ဝိုက်တွင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ နှင့် တွေ့ဆုံခင်မင်ကာ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ရပြန်သည် ။ တချို့ဆိုလျှင် တစ်မြို့ တစ်နယ်တည်းမှ တက္ကသိုလ်တွင် ပညာဆည်းပူးသင်ကြားနေသော ကျောင်းသားများ ဖြစ်နေ သည် ။ ဆိုပါစို့၊ ကျောက်ပန်းတောင်းသား တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ ။

ဤသို့သော ကျောင်းသားများ သည် တိုင်းရေးပြည်ရာ ဘာသာရပ်နှင့်စာပေအနုပညာဘာသာရပ်တွင် အပိုဘာသာ တစ်ရပ်အနေဖြင့် ဆည်းပူးလေ့လာရင်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လက်တွေ့ဆောင်ရွက်နေ ကြသူများ ဖြစ်ပါသည် ။ ကျောက်ပန်းတောင်းသား တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားများ သည် စာပေအနုပညာ အပိုဘာသာရပ်များ ကိုယ်စီလေ့လာရင်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဆောင်ရွက်ရန် တာဝန်ရှိသူများ ဖြစ်နေသည် ။ စာပေ၊ ဂီတ၊ ပန်းချီ အစရှိသော အနုပညာ ကျွန်းညိုသို့ မြေကျွန်းညိုမှ တစ်ဆင့် အိ

ပိမက်မက်နေသူများ ဖြစ်ပါသည် ။ သူငယ်ချင်း
ကျောက်ပန်းတောင်းများ ဖြစ်လာသော မောင်အောင်ဝင်း(ပန်းခရမ်းပြာ
) မောင်ရေကြည်၊ လင်းစန်၊ မောင်ဆွေခင်(ပန်းခရမ်းပြာ)၊ ဝိုင်းလင်း စ
သဖြင့် အိပ်မက်ကိုယ်စီ ရှိနေသူများ ဖြစ်ပါသည် ။

အချိန်အခါကျတော့လည်း သူတို့ အိပ်မက်များ သည် အမှန်တကယ်
ဖြစ်လာကြသည် ။ မောင်အောင်ဝင်း(ပန်းခရမ်းပြာ) က စာရေးဆရာ၊
တေးရေးဆရာ ဖြစ်လာသည် ။ (ကိုနော်အမည်ဖြင့် လည်း ရေးသားသ
ည်) မောင်ဆွေခင် (ပန်းခရမ်းပြာ) က စာရေးဆရာဖြစ်လာသည် ။ (ဂီ
တဘက်တွင် လည်း ဂီတာတစ်လက်ဖြင့် တီးဝိုင်းများ တွင် ရောက်နေ
တတ်သည်) ဝိုင်းလင်း၊ လင်းစန်းတို့ လည်း ကဗျာဆရာ
စာရေးဆရာများ ဖြစ်လာသည် ။ မောင်ရေကြည်ကတော့ ကဗျာတစ်စ၊
ပန်းချီတစ်စ ဖန်တီးနေရင်း ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းသွားခဲ့ပါသည် ။

*

ကျွန်တော်သည် သူငယ်ချင်း ကျောက်ပန်းတောင်းများ နှင့် တိုတော
င်းသော အတိတ်ကာလမှ တွေ့ဆုံခင်မင်ကာ ရှည်လျားသော အနာဂတ်
သို့တိုင် ရင်းနှီးမှု မဏ္ဍိုင်စိုက်ထူထားသလား အောက်မေ့ရသည် ။ ယခု
မောင်ဆွေခင် (ပန်းခရမ်းပြာ) နှင့်ပြန်တွေ့သည် ။ လင်းစန်းနှင့်
ပြန်တွေ့သည် ။ သူတို့ စာပေ အနုပညာ အသီးအပွင့်တွေ ကိုယ်စီပွေ့ပို
က်ပြီး ပြန်တွေ့လာခြင်းဖြစ်သည် ။

မောင်ဆွေခင် (ပန်းခရမ်းပြာ) နှင့်တွေ့တော့၊ သူ့စာပေ အနုပညာ
ဆောင်းပါးတွေ စုစည်းပြီး စာအုပ်ထုတ်မည်ဟု ပြောပါသည် ။ ကျွန်
တော့်မှာ အတော်ဝမ်းသာသွားသည် ။ တစ်နေ့ ‘နှလုံးသား ကျောက်စက်
ရေများ’ ဆိုသော စာမူတွေ လာရောက်ပေးဖတ်သည် ။ ပြီးတော့၊ အမှာ

စာရေးပါတဲ့ ။

ကျွန်တော့်မှာ မောင်ဆွေခင်(ပန်းခရမ်းပြာ) နှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်သည် မည်သူနည်းဟု မသိခင်က ရုပ်ရှင် တေးကဗျာ မဂ္ဂဇင်းတွင် တစ်ပုဒ်စ နှစ်ပုဒ်စပဲ ဖတ်ရှုဖူးသည်။ ။ ယခု သူ၏ ဆောင်းပါးအားလုံးကို ဖတ်ရှုရသည်။ ။

အလို...ခံစားမှု စာစုတွေပါလား၊ ခင်ဝမ်း၊

မောင်အောင်ဝင်း(ပန်းခရမ်းပြာ)၊ ကိုရဲလွင် (မန္တမလှိုင်း)၊ စိုင်းထီးဆိုင်၊ ခင်မောင်တိုး၊ မြို့မငြိမ်း၊ ပုပ္ပားဦးကျော်ရင်၊ ဦးစံတင်၊ ဆန်းထွန်း (မန်းတက္ကသိုလ်)၊ ဇော်ဇော်အောင်၊ မောင်ခင်မင်(ခနုဖြူ)၊ မြသန်းတင့်၊ မောင်ဝဏ္ဏ စသဖြင့်သော ဂီတ ပန်းချီ စာပေလောက ရပ်ဝန်းမှ အထင်ကရ အနုပညာသည် များ အကြောင်းကို တစေ့တစောင်း ခံစားရင်း ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ရှုမြင်သုံးသပ် ထားပါသည်။ ။

နောက်...လယ်တီဆရာတော်၏ ဉာဏ်တော်ကို ကျက်စားရန် ဆိုမိန့်သော ရွှေကျင်ဂူတောရ ဆရာတော်၊ နွားလန်တောင်ရှိ ရွှေကျင်ဆရာတော်ကြီး၏ တောရရပ်ဝန်း၊ ထိုမှ ပျံလွင့်လာသော အတွေးများ (ကွေ့ချောင်းခံတပ်၊ မင်းလှခံတပ်များ အပါအဝင်) အစရှိသော ဘာသာတရားကိုင်းရှိုင်းကျင့်ကြံရင်း၊ ကုသိုလ် စိတ်များ ဖိတ်လက်သွားသော ဆောင်းပါးများ တစ်ခုတ်တရရေးရင်း တင်ပြထားပါသေးသည် ။

မောင်ဆွေခင် (ပန်းခရမ်းပြာ) သည် ခင်ဝမ်းနှင့်တွေ့၍ ဧရာဝတီသီချင်းအကြောင်း ပြောမိသည် ။ ခင်ဝမ်းက ပြန်ပြောသည် ။ “ကိုယ်ရေးတာ မဟုတ်ဘူး ၊ ဧရာဝတီက ရေးတာပါကွာ”တဲ့ ။ စိုင်းထီးဆိုင်၏ ဂီတခေတ်များကို ပိုင်းခြားပြသည် ။ ပန်းခရမ်းပြာရပ်ဝန်းမှ ကိုရဲလွင်၊ ကိုနေဝင်း၊ ကိုခင်မောင်တိုး၊ ကိုမောင်မောင်တို့ ၏ မဇ္ဈိမလှိုင်းမြစ်ဖျားရေအလျဉ်များကို တင်ပြသည် ။ သမန်းကျားချိုးသန့်ပုံရိပ်များ လှစ်ခနဲတင်ပြ

ထားသေးသည်။ ကျောက်ပန်းတောင်းသားချင်းဖြစ်သော လင်းဝေမြိုင် နှင့် မောင်အောင် ဝင်းတို့ ၏ ဘဝကောက်ကြောင်းများ လျှပ်တစ်ပြက်ပြောပြသည်။ ။ ‘အနုပညာ-မြို့မငြိမ်း’ ဆောင်းပါးက ဒဿနဆန်သည်။ ။ အနုပညာ၏ ပင်ကိုတန်ဖိုးနှင့် ‘အတွက်’(ပြည်သူ့အတွက်၊ အနုပညာအတွက်) ဆိုသော ဝိဘတ်ပေါင်းစပ်ပုံ မအပ်စပ်ကြောင်း ခိုင်ခိုင်မာမာ တင်ပြထားသည်။ (အကြိုက်ဆုံးဆောင်းပါးဟု ဆိုချင်သည်။)

ဒုတိယအကြိုက်ဆုံး ဆောင်းပါးသည် ကျောက်ပန်းတောင်းနယ် သား ပုပ္ဖား ဦးကျော်ရင် အကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ ။ (ကမ္ဘာစစ်က အရှိုင်းသံပေးလို့ အရှိုင်းဓာတ်ခံရှိသူတို့ ရိုင်းသည် ထက်ရိုင်းကာ ရာဇဝင်တို့ လည်း ရိုင်းရပါတော့သည်။) ဆိုသော ခံစားရေးဆက်ပုံသည် အတွေးနယ်ထဲ ဒဿနတစ်စ ဝင်ရောက်သွားပါသည်။ ။

နောက်ဆုံး မြန်မာစာအဓိက တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝက ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော မြန်မာစာ ဆရာ များ အကြောင်း(ဦးစံတင်၊ ဆန်းထွန်း(မန်းတက္ကသိုလ်) ဇော်ဇော်အောင်၊ မောင်ခင်မင်(ခနုဖြူ) တို့ ၏ စာသင်ခန်းထဲမှ ရုပ်ပုံကားချပ်များ) ကို လွမ်းမောတသစွာ ရင်ခုန်ပြသေးသည်။ ။ ဇော်ဇော်အောင်၏ အသံပင် ကြားယောင်လာသည်။ ။

“ဘာရီရယ်လစ်ဇင်...ညာ ရီရယ်လစ်ဇင်နဲ့ နောက်ဆုံး ဆိုရှယ်လစ်ရီရယ်လစ်ဇင်ဆိုပြီး ဖြစ်လာတယ်၊ ဆိုဗီယက်က အာဖဂန်နစ္စတန်ကို ဝင်တိုက်တော့ ဘာရီရယ်လစ်ဇင်လဲ”...

နောက်...မြသန်းတင့်၏ “မြန်မာပြည် လွတ်လပ်ရေးရှေ့နေကြီး ကားလ်မတ်စ်”ဆောင်းပါးဖတ် ရင်း ရင်ခုန်ရပုံလည်း ပါသည်။ ။ နောက်ဆုံး ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ယောက်၏ လေ့လာသိမြင်ပုံများ ဖြင့် တရားရေအေး တိုက်ကျွေးခဲ့လေသည်။ ။

ကျွန်တော်က သူ့ကို ‘ကိုတင်ဝင်း’ဟု ခေါ်ပါသည်။ သူကကျွန်တော်
ကို ‘ကိုတင်မောင်ဝင်း’ဟု ခေါ်သည်။ ။ ဤသို့ တိုတောင်းသော အတိတ်မှ
ချစ်ခင်ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ကြသည့် သူငယ်ချင်းများ ဖြစ် လာပြီး (ယခု)
ကျွန်တော်က သူ့ကို ‘ကိုဆွေခင်’ဟု ခေါ်ပါသည်။ သူကလည်း ကျွန်
တော့်ကို ‘ကိုလေးကိုတင်’ဟု ခေါ်ပါသည်။ ။ ဤသို့ဖြင့် ရှည်လျားသော
အနာဂတ်အတွက် စာပေရောင်းရင်း သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်သွားကြပြန်သ
ည် ။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်၏ ဘဝ နှစ်ဘဝ
ကောက်ကြောင်းကလေးများ ၊ ဖွေးခနဲပေါ်လာခြင်းဟူ၍ ပြောရင်း ‘ခံ
စားမှုစာပေလက်ရာ’(Emotional Writing) များ ဆက်လက်ရေးသား ဖန်
တီးရင်း ဆန္ဒပြုပါသည်။ ။

လေးကိုတင်

10th Dec 2009

*

စာပေ ပန်းချီ ဂီတ အနုပညာရှင်

ခင်ဝင်း

၁၆၀၀

၁၉၄၇-၂၀၀၀

ပြည်မှာ လည်း ဆောင်းရောက်နေပြီ

(၁)

ပင်ညိုညိုကုက္ကိုတန်းနဲ့ လွမ်းမောဖွယ် ခရမ်းပြာညတွေဟာ အချစ်ဦးကို နမ်းရှိုက်ခဲ့သလိုပါပဲ။

ကန်ရေလှိုင်းထဲ လရိပ်ဆင်းချိန် ကန်ပေါင်ပေါ်ဖြတ်လျှောက်လာတော့ ‘ပန်းခရမ်းပြာ ဗေဒါလေး ကမ်းစပ်နားမှာ ငြိတွယ် နန်းတံတားဖြူနေရာလေး တေးသံလွှမ်းစေကွယ်’ဆိုတဲ့ တေးသီချင်း သံလေးတွေ ပျံလွင့်လာပါတယ်။ နှင်းစက်လေးတွေသီးနေတဲ့ မြက်ခင်းပြင်ကို ရှုပ်တိုက်မိချိန်မှာ ညို့ညို့ဆိုင်းဆိုင်းနဲ့ အင်းယားလမ်းဘက်ဆီက တေးသီချင်းသံတွေဟာ ကံ့ကော်ရနံ့တွေ သင်းပျံ့လာပါတယ်။ ဆယ်စုနှစ် နှစ်စုကျော်က ပန်းခရမ်းပြာနေရက်လေးတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ရွှေမြို့တော်ကြီးဆီ အကြိမ်ကြိမ်ချဉ်းကပ် အကြိမ်ကြိမ်ခွဲခွာခဲ့ရပြီးတဲ့နောက်၊ အလယ်ရိုးမနဲ့ အနောက်ရိုးမတို့ ရဲ့ အနီးဆုံးနေရာ။ အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ တတိယစစ်ပွဲမှာ ထင်ရှားခဲ့တဲ့ ကွေ့ချောင်းခံတပ်၊ မင်းလှခံတပ်တို့ ဖြစ်တည်ခဲ့ရာ ဧရာဝတီမြစ်ကျဉ်းတစ်ခုရဲ့ အဆုံးသတ်နေရာလေး။ အထ က်ဘ က်မၤ၁ ‘မလွန်’မြို့ဟောင်းကြီးနဲ့ အောက်ဘက်မှာ ‘ပုဂံ’ရွှေပြည်ကြီးရဲ့ ကင်းထောက်စခန်း ‘ပြည်တော် သာကျွန်း’ ။ စောလူးမင်း ငရမန်ကန်နဲ့ ကျန်စစ်သားတို့ ရဲ့ သစ္စာရှိမှု၊ သစ္စာပျက်မှုတွေ သွေးစွန်းခဲ့တဲ့ မြေပြန့်လွင်ပြင်။ ဧရာဝတီမြစ်ပြင်နဲ့ ယာခင်းစိမ်းစိမ်းတွေ ရှိရာ ‘မိကျောင်းရဲ’မြို့လေးမှာ ဘဝနေခဲ့ရင်း မဟာအတုလ စေတီဝန်း

ထဲက ဆိတ်ငြိမ်မှုကို ခံယူအားဖြည့်လိုက်၊ စစ်ကိုးပင်အောင်မြေဘုံသာ
စေတီက ဆည်းလည်း သံလေးတွေကို စိတ်ကြည်လင်မှု ပြုလိုက်နေထိုင်
ရင်း ပြည်မြို့ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

နှင်းတွေကြားမှာ ခရမ်း နုရောင်လေးတွေ မှိုင်းဝေနေတဲ့ ...

တောတောင်ရိပ်လေးတွေနဲ့ မြို့ပြအလှ သက်ဝင်နေတဲ့ ပြည်မြို့ကို
ရောက်ခဲ့တော့ အဝေးရပ်ကနေ ဒီအချိန်ဆို 'ပြည်မှာ လည်း ဆောင်း
ရောက်နေပြီ'လို့ တမ်းတရင်း 'အနေဝေး...ရေဝေးမှာ ...ဆုံးရှုံးသွား ရ
တော့မယ့် ပြည်မှာ ဆောင်း' 'ပြန်သင့်...မပြန်သင့်...ဆုံးဖြတ်ခွင့်မရှိ
တော့တဲ့ ပြည်မှာ ဆောင်း'လို့ မြည်တမ်းငိုကြွေးခဲ့တဲ့ ကိုခင်ဝမ်းကို သတိ
ရလွမ်းဆွတ်မိတော့ နှင်းမြူတွေ ပိုပြီး သိပ်သည်းလာပါတော့ တယ်။
'ဖြူစင်သူတွေ ရှုံးနိမ့်ထွက်ခွာတဲ့ ဘဝစက်ဝိုင်းကို ချိန်ရွယ်ပါလေ...အို...
မြားဘုရင်'လို့ မြားဘုရင်ကို တိုင်တည်သီဆိုရင်း ကိုခင်ဝမ်းဟာ လော
ကကြီးထဲက ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါပြီ။ သံသရာခရီးကို ဆက်လက် ထွက်ခွာ
သွားခဲ့ပါပြီ။ အနုပညာ မိုးကောင်းကင်မှာ ကြယ်တစ်ပွင့် ကြွေလွင့်ခဲ့ပါပြီ
။ ကျွန်တော်တို့ အတွက်လည်း ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါပြီ။ နှင်းမြူတွေ ကြားမှာ ပဲ...
ကိုခင်ဝမ်းနဲ့ ဆယ်စုနှစ်တစ်စု လောက် အတူနေထိုင် ရင်းနှီးခဲ့ပုံတွေ မြင်
ယောင်လာပါတယ်။

(၂)

ခရမ်းပြာနေရက်တွေထဲက ညတစ်ည၊ တံတားဖြူတစ်ဝိုက်မှာ
လူခြေတိတ်ချိန်။

လရောင်ကို ယစ်မူးရင်း၊ ကိုခင်ဝမ်းနဲ့ ကန်ပေါင်ပေါ်လျှောက်ခဲ့ပါတယ်။

အတွေးကိုယ်စီနဲ့ မို့ တိတ်ဆိတ်နေပါတယ်။

ကျွန်တော်လည်း ကိုခင်ဝမ်းရဲ့ ဧရာဝတီသီချင်းလေးအပေါ် နှစ်ခြိုက်
စွဲလမ်းစိတ်ကြောင့်...

ဧရာဝတီသီချင်းလေးဆီ စိတ်ရောက် သွားရာက...

ကိုဝမ်း...

ဧရာဝတီသီချင်းလေး ကောင်းတယ်ဗျာ...လို့ ပြောလိုက်တော့

...ဟုတ်လား...ကောင်းလား...ဆိုပြီး

မျက်နှာတစ်ဖက်လွှဲလိုက်ပြီး လရောင်ဘက်ဆီငေးမော နေပါတော့
တယ်။

လရောင်အောက်မှာ ၊ ကိုခင်ဝမ်းရဲ့ မျက်နှာဟာ ရိုးမတောင်တန်း
တွေလို တည်ငြိမ်လေးနက် နေပါတယ်။

အတန်ကြာ တိတ်ဆိတ်နေပြီးမှ ...

အဲဒီသီချင်းက ကိုယ်ရေးတာ မဟုတ်ပါဘူး။

‘ဧရာဝတီက ရေးတာပါကွာ...’လို့ ပြောလိုက်တော့ မြူတွေဆိုင်းနေ
တဲ့ ရခိုင်ရိုးမရဲ့ အရိပ် ဟိုဘက်ကမ်းခြေ မြစ်ရိုးမှာ မှောင်မိုက်နေပြီ...။

*